

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Deus effundit supra justos tria pariter genera benedictionum oppositarum
trinis maledictionibus peccatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

tores in malitia obstinatos, suis vitiis pertinaciter insistentes.

Eandem cum Propheta commissionem mihi delegatum subiturus in objectum meorum sermonum per istius Adventus decursum elegi impium, sive peccatorem in malo obduratum triplici maledictionum generi obnoxium. *Induit maledictionem sicut vestimentum.* Funestus hic habitus, impio injectus, designat maledictiones, quas Deus in peccatoris externa effundit, illi maledicendo in bonis fortunæ, in prole, in prosperitate & adversitate exteriori. En primam partem meorum discursuum Adventus.

Intravit sicut aqua in interiora ejus. Hæc verba significant maledictiones, quibus Deus interiora peccatoris obruit, intellectum videlicet excecatione, voluntatem perversitate, & subjectione sub tyrannide passionum, conscientiam ipsius importunis torquendo remorsibus. Hæc partis secundæ materia erit. *Sicut oleum in ossibus ejus,* eousque dicta maledictio penetrat, in ossium, sc. peccatoris, intimam medullam.

Ossa in Scriptura sumuntur pro virtutibus; innuitur proinde, impium esse maledictum in suis virtutibus apparentibus, maledictum in sua fide, in spe, in devotione sua ac poenitentia. Denique maledictum in morte sua & post mortem, in tempore simulque in æternitate. Ubi jam habes tertiam mei objecti partem. Summam occasionem ad finem sermonum differendi de trina benedictionum specie, quas electis suis dispensat Deus, unaque docebo vos in prima parte artes prorsus innocuas, multiplicandi fortunæ bona, conservandi honorem vestrum, posteritati item vestræ omnem prosperitatem procurandi.

In altera viam aperiendam recipiendis in animas vestras fidei luminibus, fovendo amoris Divini foco, immittendæ paci & tranquillitati conscientiæ. In tertia subministrabo media, se exercendi in praxi solidarum verèq; Christianarum virtutum. Unico verbo, artem bene vivendi & bene moriendi.

DIVISIO. Hodie me converto ad radicem omnium maledictionum, quæ est odium Dei, tam contra peccatum, quam contra peccatoris statum. Considerabimus odium primò in suis principiis; secundò in sua natura; tertio in magis principali & pernicioso sui affectu.

Isa. 27. 9. Sancte Spiritus, qui venisti in mundum, ut arguas mundum de peccato, benedicas obsecro, intentioni meæ, tribue, ut sermonum meorum sit *iste omnis fructus, ut auferatur peccatum ex corde meorum Auditorum, sicut vocavit olim Isaias.* Spiritus amoris da nobis, ut bene concipiamus infelicitatem istius odii, fontis tot, tantarumque maledictionum inde promanantium: id nos enixè flagitamus per interventum illius, quæ benedicta est supra omnes Creaturas, & cui devotè supplicamus verbis Angelicæ salutationis, *Ave Maria.*

I. Punctum. In fronte præsentis discursûs, fundamenti loco pono tres Veritates Theologicas, prima est, quòd Deus gerat proprium ac verum odium contra peccatum; Secunda, quòd præter hoc alium nihil odisse possit propriè; tertia est, quòd dictum odium à natura Dei sit inseparabile.

Psal. 7. v. 4. & 6. Prima illa veritas erat Davidi quotidianæ meditationis objectum; *Manè, canebat hic psaltes, adstabo tibi & videbo, quoniam non Deus volens iniquitatem tu es. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem.*

Nolo,

Nolo, diutiùs hîc immorari curiosis Scholasticorum subtilitatibus, sed, sequendo communem Theologiæ nostræ sensum; dico; sicut Deus amore quoq̄iam universali complectitur omnes essentias ab omnipotentia sua procreatas, & omnia suarum manuum opera respicit oculo benigno Divinæ complacentiæ; *Diligis enim omnia, quæ Sap. 11. 25. sunt, testatur sapiens, & nihil odisti eorum, quæ fecisti.* Sic veraciter & propriè odit, quod aliunde, quam ex se originem trahit, peccatum sc. & peccatoris statum.

Sapiens; sanctaq; hæc Dei voluntas semper in nobis invenit materiã odii & objecta amoris; *Odit & amat, est glossa D. Augustini, odit tua & amat te, odit ea, quæ fecisti, amat ea, quæ fecit,* substantia quippe corporis & animæ nostræ est bona, & est effectus Divinæ bonitatis & potentiæ, hanc amat ille: peccatum nostrum est effectus debilitatis ac malitiæ nostræ, quod execratur ille; *Odio sunt Deo impius & impietas ejus. Sap. 14. 9.*

Nihil est, quod propriè mereatur odium Dei, præterquam peccatum. Quemadmodum Rex Ahasverus olim, ut Sscripturã loquitur maligno intuebatur vultu, imò cum rigore puniendos duxit illos, qui temere, non vocati, oculis Regiæ ipsius majestatis offerre se præsumpserunt: pari modo, peccatum duntaxat talis est insolentiæ, ut se intrudere ausit coram oculis Dei, quantumvis id positivè Deus nunquam voluerit; idcirco solum Deus extremè abhorret, & ad primum ejus conceptum, vel conspectum, odium, iram, vindictam spirat.

Istud peccati odium est à natura Dei inseparabile, tam arctè Divinitatis fundo annexum, ut si odio non insequeretur delictum, desisteret esse Deus, quàmvis illud veniale etiam levissimum esset. Ratio hujus manifestã desumitur

mitur